

Nové Chvály pro Novou Generaci

Chvála je téma, které lze rozebírat z různých pohledů. Já chci mluvit o nové chvále, chci se dívat trochu dopředu. Myslím, že tak jako vše u nás, i chvála se stále vyvíjí. Věřím, že Bůh chce dělat něco nového, něco co je daleko za našimi představami. Když sleduji vývoj ve světě, vidím, že je větší hlad po chvále. Na různých festivalech je stále větší zájem o uctívání a setkávání s Bohem, tzv. waiting/očekávání. Když jsem byl minulý rok v Anglii, viděl jsem tam na mladé generaci, že mají vášně pro uctívání, viděl jsem obrovskou touhu a hlad, viděl jsem, že to dělají rádi a je to pro ně důležité. I my můžeme vidět, že poslední dobou vzniklo hodně nových písní, nových forem a stylů. A co my tady v Čechách? Tento rok vznikly zatím dvě cd chval. Nových písní není mnoho. Kapely se spíše rozpadají a jsou vyschlé.

Mojžíš dostal nezvyklý úkol – napsat novou píseň (5.Moj. 32). Myslím, že vy jste generace, která tento úkol může vzít za svůj, může to změnit.

Věřím, že u nás jsou stejně šikovní lidé jako na západě. Myslím, že potřebujeme trochu změnit prostředí, k tomu může přispět každý z nás. Když byl Římany zbořen chrám v Jeruzalémě, hledali Izraelité, jak obnovit službu Bohu. Stáli na troskách toho starého a hledali nové...novou formu uctívání a bohoslužeb. Možná to tak někdy cítíte s vaší chválou. Jako by to staré bylo v troskách, jako by se nám něco zbořilo. Musíme hledat nové věci a nebát se je přijmout. V nedávné době mi volali a mailovali různí chváličci, že je to pro ně poslední dobou těžké vést chválu a že cítí, že ty staré písně už nejsou to pravé, že jsou ohrané jak pro ně, tak i pro lidi ze sboru. Ptali se, jestli by nemohli hrát naše písně. Nové písně ožívují chválu. Myslím, že všichni cítíme, že je čas jít dál. Seminář Chvalte dobře a zvukově skončil, protože vedoucí, kteří ho připravovali a vyučovali na něm, se shodli, že už se vyčerpali a nemají co nového dát. Vidí, že teď potřebují sami hledat Boha a ptát se ho, co on chce dělat.

Abychom mohli obnovit chválu, je potřeba být blízko Bohu, udržet si blízký vztah, naslouchat mu a dívat se, co dělá Pán jinde, učit se od druhých. Také potřebujeme víc svobody v Pánu.

V minulosti se vedli diskuse, jestli bubny ano nebo ne, jestli elektrické kytary atp. Možná z toho důvodu jsme tam, kde jsme. Ale Bůh chce pozvednout novou generaci, která ho bude uctívat s vášní, celým srdcem, tělem, ze vší síly, na všechny nástroje. Nástroje, které dal on. Všechno je z jeho ruky. Slyšel jsem od velkých božích mužů už nejméně tři proroctví o tom, že Bůh chce tuto generaci učinit **DAVIDOVSKOU GENERACÍ**, která obnoví vášnivě hluboké uctívání. Tou generací jste vy.

Když budeme hledat a zkoušet nové věci ve chvále, můžeme udělat nějaké chyby. Je ale dobré pokusit se o to, co funguje a co ne. Je těžké učit církev novým písním, ale investujeme do toho a hledáme moudrost. Nové písně můžete hrát na začátku, když se lidé teprve schází, při sbírkách, při Večeři Páně atd. Je dobré mít fólie na promítání. Nebojte se, lidé se je budou pomalu učit. Nebo si můžete pořídit demo kazety s nahrávkou nových písní, které budou lidé poslouchat doma. My jsme takto nahráli tři kazety chval, ty písně se ujaly a lidé si je dodnes doma pouští. Můj přítel z Anglie učil nové písně tím, že je nahrál doma na kazetu (jen zpěv a kytara), napsal texty a akordy. Slova písní s akordy dával společně s kazetou k dispozici těm, kteří se chtěli učit nové písně. Někdo raději stále hraje ty už 10 či 100 let staré písně, ale já cítím, že tento národ a tato nová generace potřebuje své písně. Takové, kterým bude rozumět, které budou vyjadřovat, co cítí, s kterými se bude moci ztotožnit. Např. slovům písně Bůh je síla má (Bůh je síla má, i vojska mého...dobrotivost jeho zvelebila mne) nerozumím.

Někdy se nám v kapele stává, že uctíváme déle, než se to druhým líbí. Někdy chybujeme a stane se, že vás za to budou lidé kritizovat. Ale pokud máme povolání od Boha, běžme za tím. Nenecháme se nikým a ničím odradit. Buďme jako David. David při hudbě křepčil a vlastní žena ho odsoudila. **Ale ani tak nepřestávej, zůstaň svobodný a vášnivý.**

Chci vás povzbudit, nebojte se psát nové písně. Buďte upřímní, pište o tom, co je ve vašem srdci. Každý musí nějak začít. Není jiná cesta, jak objevit své obdarování, než to sám zkusit a začít. Písmo říká, že Bůh chce vylít své dary.

Cítím, že tato generace může být ve chvále mnohem svobodnější a uvolněnější. Nechci kritizovat minulou generaci, ale je fakt, že 40 let komunismu se na minulou generaci podepsalo a oklestilo ji. Vy jste ti, kteří přinesou nové chválu, protože nic nesvazujete do škatulek, neřešíte, jestli bubny ano či ne. Jednoduše jste svobodnější, protože jste většinu svého života strávili ve svobodě. Domnívám se, že dřív se čas chval dělal víc pro lidi než pro Boha, aby se jim to líbilo. Dívali se více na sebe. Co se líbí lidem, nemusí se líbit Bohu. Teď je čas začít to dělat víc pro Boha. Věřím, že Bohu se líbí, když vlastním způsobem vyjadřujeme, co cítíme. "K upřímnému se budu mít upřímně." Vylévejte svá srdce v každý čas. Mnoho míst v Bibli vyzývá, abychom Pánovi zpívali novou píseň. On nás miluje a dal nám volnost, abychom se svobodně vyjadřovali. Nebojme se vyjádřit své zklamání a bolest, ale i lásku a radost. **Když lidé uvidí, že jsi svobodný, naučí se to od tebe.**

„A do úst mi vložil novou píseň, chvalozpěv našemu Bohu. Uvidí to mnozí a pojme je bázeň, budou doufat v Hospodina“.
(Ž 40:4)

Když se modlíš nahlas, je to povzbuzením pro jiné, stejně je to i s chválou. Například na koncertě Kevin Prosche se stalo, že 500 lidí během chval odešlo, ale ti, co zůstali, zažili neopakovatelné chvíle s Bohem. Někdy lidé nerozuměli ani Ježíši...plivl do bláta, a pak ho dal na oči člověka...to je podivné chování. Mimo území církve, kde nás nikdo nesvívá svými představami, se pohybuje Duch Svatý tak, jak on sám chce – když mu to dovolíme a když ho nezarmoutíme. Mluvte o tom s vedoucími vaší církve. My jsme si udělali společné setkání vedoucích a chváličů.

Čas v církvi je teď někdy INSTANTNÍ. Máme rychlé chválu, rychlé kázání, ale instantní věci nejsou většinou dobré. Některé věci potřebují dostát čas. Jak v církvi, tak v soukromí. Mnohdy se diskutuje, jak dlouhé by tedy měli být chválu ve sboru. Bible o tom moc nemluví. Myslím si, že tam, kde je jen liturgie, je pevně stanovený předem daný program. Ale tam, kde se dává prostor pro vedení Duchem Svatým, to může být různé. Někdy chválu trvá půl hodiny, jindy hodinu, někdy stačí jedna píseň. Nebo může přijít čas a vy zůstanete jen ve ztišení a nezačnete hrát vůbec. Opravdovým vedoucím má být Duch Svatý. To vyžaduje odvahu ve víře a i trochu zkušeností. Ale jak už jsem řekl, všechny tyto věci je potřeba diskutovat s vedením sboru, protože my, vedoucí chval, jsme jen služebníci.

„Ty, která prodléváš v zahradách, kde druhové sledují hlas tvůj, ozvi se mi!“ (Píseň písní 8:13) V Izraeli bylo na svatbě zvykem, že ženich nevěstu vyzval, aby před svatebčany zpívala a tančila. Bůh touží po naší nové písni, po našem uctívání, kde budeme sami sebou. Církev by se neměla snažit učinit lidi k obrazu svému i s jejich službou. Já osobně jsem se vždy snažil s bázní před Pánem zachovat své srdce pro něho nesvázané, ale ne vždy se mi to podařilo. Myslím, že teď přichází více milosti do církve. Ve chvále nejde jen o to zazpívat si společně písně, ale jsme jako levité, kteří připravují místo pro Boží schránu, pro Boží přítomnost. Jde o to uctít Boha a setkat se s ním. Očekávat, že se bude něco dít. Duchovní dary se projevují často většinou právě při modlitbě a chvále. Když jsem hledal v Novém Zákoně něco o tom, jak by mělo vypadat novozákonní uctívání, našel jsem příhodný obraz v příběhu o ženě, která Ježíšovy nohy pomazala vzácným olejem, smáčela je slzami, otírala svými vlasy a líbala je. (Luk 7:36-50) Bůh hledá takové, kteří by ho uctivali jako tato žena. Ježíš přišel, aby obvázal rány zkoušených, vězně propustil na svobodu. Pomazaná hudba a chvála naplněná Duchem Svatým láme okovy a uvolňuje vězně na svobodu, bere jejich bolesti a starosti.

Další věc s chválami spojená je i efektivnější a lepší práce s našimi dary hrát či zpívat. Chceme-li jít dál, musíme se věnovat i této otázce. Pracuj na sobě. Někdy je to dřina. My s kapelou máme takovou zkušenost, že se snažíme neustále cvičit a přitom se nezapomínat modlit a hledat Boha. Spoj to dohromady. Pokud nebudeš tak dobrý po hudební stránce, jak by sis představoval, tak si z toho nedělej hlavu a snaž se jít svým tempem stále dopředu. Potkal jsem i velmi dobré hudebníky, kteří pro změnu hrát chvály nechtěli. Každého Bůh povolá svou cestou. Navzdory tomu věřím, že některé z nich Bůh přivede do této služby chval. V Izraeli Bůh pro tuto službu hledal ty nejlepší. Je to důležité pro církev, ale i pro ty, kteří do církve teprve přijít mají. Víím, že někde např. nemají bubeníka nebo bubny, tak fajn, snažte se to vyřešit jinak. Hrajte na bonga, někde hrají místo živých bicích na automat. **Hledejte způsoby, jak to bude pro vás příjemné, přirozené, bude vás to bavit a budete u toho schopni chválit Boha. Žádné jiné meze se vám nekladou. Nebojte se, začněte dělat to, co vám Bůh položil na srdce. Hledejte Pána a dejte do toho své srdce jako David.**

Obnova Intimního Přátelství

Uctívání není v tom, co děláš a znáš, ale kým jsi !

Někdy se stáváme obětí syndromu Marty v Bibli. Stává se mi, že jsem tak zaneprázdněný přípravami a službou samotnou, že zapomínám na tu nejlepší věc a to sedět u nohou Ježíše a naslouchat mu, jak to dělala Marie. (Luk 10:39) **I chvála se může stát prázdným zvykem jako každá jiná služba a činnost. Může se z toho vytratit intimní vztah s Ježíšem.** Uctívání v té původní podobě je o vztahu s Bohem. Ježíš Martě o Marii říká, že si zvolila dobře. Ovoce její volby vidíme právě v Luk 7:36.

Když jsem byl v Anglii, jeden člověk měl ke mě proctví asi v tomto smyslu: mám rád tvou službu, ale jsi můj přítel ne otrok. Teď není čas něco dělat, teď je čas číst Slovo, modlit se; chci k tobě mluvit. Často se přistihnu při tom, že mám šílený shon, a pak vyplňuji volné chvíle lelkováním, nedůležitými věcmi, televizí. Samozřejmě, že při současném náročném způsobu života potřebujeme odpočívat, ale někdy zjišťuji, že nemám čas na to, co dělala Marie. Myslím, že by se to mělo změnit.

Tvořivost a prorockví se rodí především na tichém a klidném místě. „Je dobré, když člověk potichu čeká na spásu od Hospodina.“ (Pl 3:26) „V obrácení a ztišení bude vaše spása, v klidu a důvěře vaše vítězství.“ (Iz 30:15) Tato místa poukazují na těsné spojení tichosti a víry; jak moc potřebujeme klid a ztišení k tomu, abychom mohli čekat na Pána. Často jsme zaneprázdněni nějakou činností, děláme více věcí najednou. Neklid a stres moderního člověka nám berou schopnost vidět a slyšet Boha. Na jiném místě David říká: vypěstoval jsem si tiché srdce. Často se mi věci přestanou dařit, protože zapomínám bránit čas na místě, kde se mi bude Bůh zjevovat. Musíme věnovat čas ke čtení Slova a pokusit se naslouchat mu. Někdy na to není síla, tak vezmi třeba kytaru a vylij své srdce. Hlavně to nevzdávej, nedovol, aby ses od Něho vzdálil. Někdy je na místě přehodnotit své priority.

Abychom, my jako chváličci, přinesli jeho vůni a přítomnost, budeme muset znovu a znovu hledat ten původní směr, který možná někdy ztratíme = a to je náš intimní vztah s Bohem. Možná je to způsobeno tím, že jste mnoho dávali a málo přijímali. Přemýšlejte nad tím, jestli tím destruktivním prvkem není tlak, přepracování nebo zranění. Sám jsem to zažil a viděl to i na jiných mých přátelích. Když se ti to stane, všechno zastav a udělej to, co Marie. Jistěže mu budeme sloužit dál, ale Bůh chce, aby náš vztah k němu šel za tuto službu. **Bůh nás totiž znovu a znovu bude volat k přátelství a intimitě.**

„Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co činí jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, neboť jsem vám dal poznat všechno, co jsem slyšel od svého Otce.“ (J 15:15)

Je čas obnovit intimní přátelství a volat po novém ohni, vášni a lásce k němu. Tak automaticky naše uctívání přinese nový obcerstvující vítr. Kdo je zamilovaný, píše básně. Znáte to? Já píšu Bohu zamilované písně. A cítím, že jsou to nové chvály pro novou generaci.